

Første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1883 til 31te Marts 1884.

Mødet hævet Kl. 1,20 Min.

Sjette Møde.

Tirsdagen den 10de Oktober 1882 Kl. 1.

Sekretæren, Nielsen-Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Formanden (Arabbe): Fra Landstingets Formand har jeg ved Skrivelse af 6te ds. modtaget Meddelelse om, at Landstinget har valgt sit Medlem, Dr. phil. Bloug, til for Landstingets Vedkommende at føre Tilfyn med Rigsdagens Bogsamling.

Ved Skrivelser fra Indenrigsministeriet og fra Kirke- og Undervisningsministeriet af den 7de og 9de ds. er modtaget Meddelelse om, hvad der for de nævnte Ministeriers Vedkommende er foretaget med Hensyn til forskellige Andragender, der i forrige Rigsdagssamling fra dette Thing ere blevne henvisste til de paagjældende Ministerier.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1883 til 31te Marts 1884.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1 ff.)

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Solstein: Den sidste Rigsdagssamling sluttede jo med en vis fredelig Lustning over det Hele, og der var vistnok fra alle Sider dengang ikke blot et Ønske, men ogsaa en Forventning om, at den næste Samling

**

maatte føre os ind paa roligere og mere frugtbare Tilstande, end man har oplevet i de sidste Aar. Det er imidlertid et Faktum, at naar Rigsdagen kommer bort, hjem, og Politikere paa anden Haand, Pressens Politikere, de, der drive Forretningen uden Ansvarlighed, faae Lov til at tage Affære, kommer der andre Stemninger til at gjøre sig gjældende. Det synes ogsaa at have viist sig denne Gang, at det Maadehold og virkelige politiske Overblik, den Selvbeherkselse, der betegnede forrige Rigsdagssamling for alle Partier i begge Thing, synes ligefrem at være blevet modarbejdet af forskjellige Kræfter omkring i Landet; man har faaet det Indtryk, at Udførelse, der i første Dieblit vare nødte til at tie ligeoverfor den sunde Fornufts stærke Stemme, senere, da Rigsdagen var sendt hjem, altsaa ikke mere var i Kjøbenhavn, benyttede Leiligheden til igjen at puste til Ilden. Det er muligt, at det ogsaa har bidraget Noget dertil, at der skulde afholdes Landstingsvalg. Ved Valg er man jo altid mere partibegeistret end optaget af Hensyn til det Almindelige; Faktum er i alle Tilfælde, at Resultatet synes at være blevet noget tilbage i Retning af sund Fornuft, siden vi sidst vare samlede. Det skuldes ikke Rigsdagen, ikke paa nogen Maade. Jeg veed ikke, om det er Meningen fra de Herrer Modstanderes Side atter at ville rejse Kampfanen herhjemme, atter at søge Leiligheden til at faae Krig med Folkethinget; det er jeg aldeles uvidende om, og det interesserer mig ligefrem ikke. Jeg vilde beklage, om det blev Tilfældet. Paa Finantsloven kan jeg ikke se, at der er nogen ligefrem Antydning deraf. Der er ganske viist paa den høitærede Kultusministers Budget en lille Dør aaben for Konflikt, idet Anmærkingen til Universitetet er ubeladt, og der i Anmærkningerne til Finantsloven staar, at dens Gjenindsættelse er suspenderet, fordi man først vilde se, hvorledes det gik med Behandlingen af den særlige Lov. Jeg vilde vel have anset det for smukkere og ridderligere, om den høitærede Minister havde akcepteret Forslaget, da det nu een Gang var sluttet, og ikke havde anvendt Midler, der kunne se ud som Pressioner og meget let virke paa anden Maade, end man har tænkt sig. Jeg kjender imidlertid ikke den dybere politiske Tanke, som ligger til Grund herfor, og jeg vil derfor gaa ud fra, at dette ikke er Meningen. Det vilde ialtfald ogsaa være en meget lille Grund, og naar man ikke vil gjøre Konflikterne mere og mere ridikule, saa er der jo en vis Grændse, ud over hvilken man ikke kan komme. Jeg antager altsaa ikke, at dette har nogen